Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

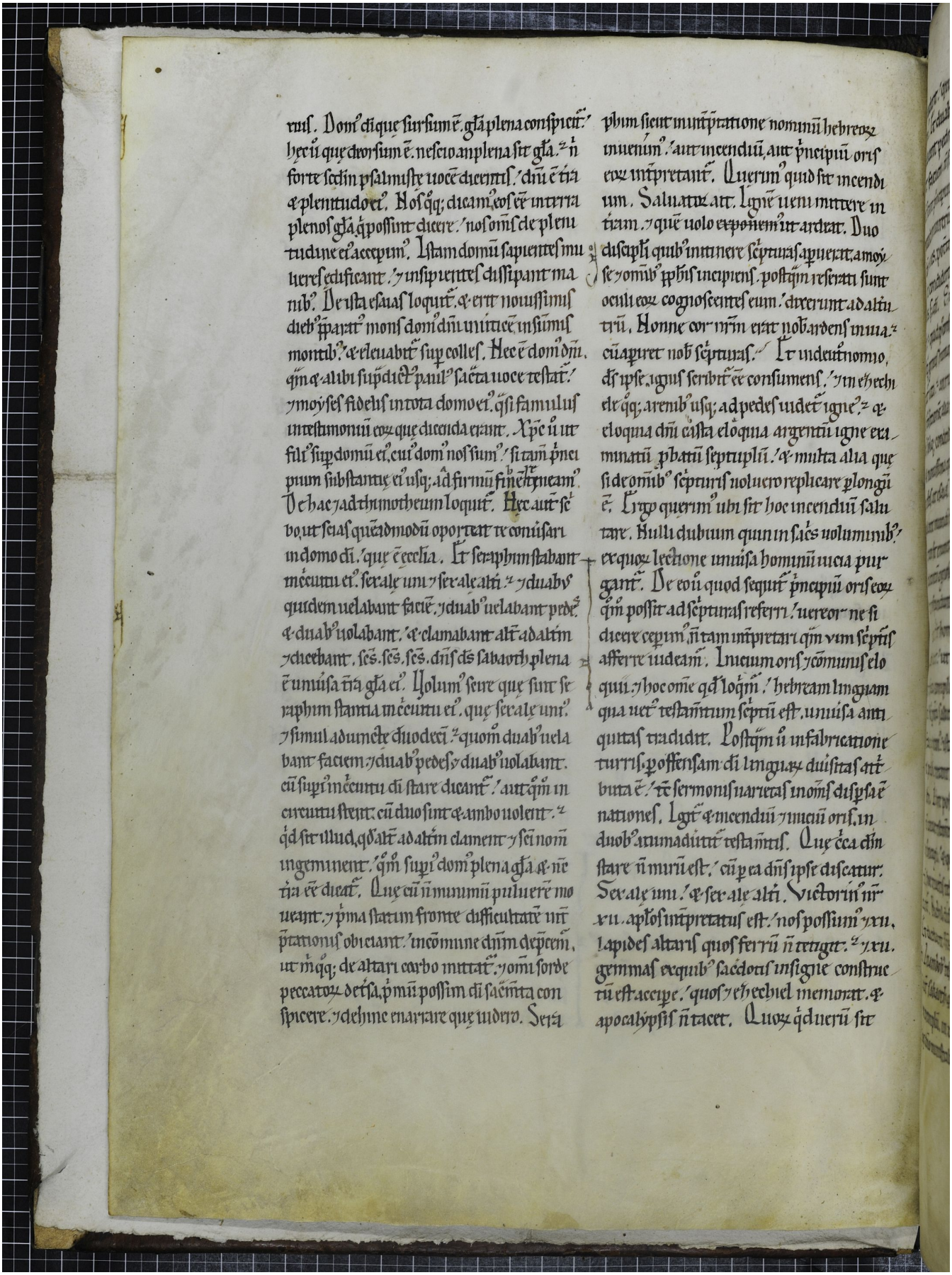

ruis. Dom̃ dicique surſum ē. glā plena conſpicit̃.
hęc ū quę deorſum ē. neſcio an plena ſit glā. ⁊ in
forte ſecūn pſalmuſte uocē dicentis. dn̄ ē tia
& plenitudo eī. Nos q̄q; dicam̃. eos ē̃ in terra
plenos glā. q̄ poſſunt dicere. nos omīs de pleni
tudine eī accepim̃. Iſtam domū ſapientes mu
uere ędificant. ⁊ inſipientes diſſipant ma
nib̃. De iſta eſaias loquit̃. & erit nouiſſimis
diebꝫ paratꝫ mons domī dn̄i in uertice ē̃ in ſūmis
montib̃. & eleuabit̃ ſup colles. Hec ē̃ domꝰ dn̄i.
q̄m & alibi ſupdicit̃ paul̃ ſacta uoce teſtat̃.
⁊ moyſes fidelis in tota domo eī. q̄ſi famulus
in teſtimonū eorꝫ quę dicenda erant. Xp̄ ū ut
filit̃ ſup domū eī. cui dom̃ noſ ſum̃. ſi tam ꝑ nci
pium ſubſtantię eī uſq; ad firmū finē ꝛ̃ meam̃.
De hac ⁊ ad thimotheum loquit̃. Hec aut̃ ſc̄i
bo. ut ſcias q̄ ē ad modū oportet te conuiſari
in domo dī. q̄ ē ecclia. Et ſeraphim ſtabant
mecum eī. ſeraleę uni ⁊ ſeraleę alti. ⁊ duabꝫ
quidem uelabant facię. ⁊ duabꝫ uelabant pedes.
& duabꝫ uolabant. & clamabant alt̃ ad altm
⁊ dicebant. ſcs. ſcs. ſcs. dn̄s ds ſabaoth. plena
ē uniuſa tia glā eī. Volum̃ ſcire quę ſint ſe
raphim ſtantia mecum eī. quę ſeraleę uni.
⁊ ſimul adumbrę duodecī. ⁊ quom̃ duabꝫ uela
bant faciem ⁊ duabꝫ pedes ⁊ duabꝫ uolabant.
cū ſupī in ęcum eī ſtare dicant̃. aut q̄m in
circuitu ſtent. cū duo ſint & ambo uolent. ⁊
q̄d ſit illud. q̄d alt̃ ad altm clament ⁊ ſęi nom̃
ingemuent. q̄m ſupī dom̃ plena glā & ne
tia ē̃ dicat̃. Quę cū ū minimū puluerē mo
ueant. ⁊ ꝑ ma ſtatim fronte difficultatē uni
tationis obiciant. in comune dn̄m deprecem̃.
ut m̄ q̄q; de altari carbo mittat̃. ⁊ omī ſorde
peccatorꝫ detſa. ꝑ mū poſſim dī ſacm̃ta con
ſpicere. ⁊ de hinc enarrare quę uidero. Seſa
phim ſicut mutatione nominū hebreorꝫ
inuenim̃. aut incendū. aut ꝑ ncipū oriſ
eorꝫ interpretant̃. Querim̃ quid ſit incendi
um. Saluatꝫ ait. Ignē uenī mittere in
tram. ⁊ quē uolo exponem̃ ut ardeat. Duo
diſcipli quib̃ intimere ſcripturas apuerit. a moy
ſe ⁊ omīb̃ ꝓphis incipiens. postq̄m reſerati ſunt
oculi eorꝫ cognoſcentes eum. dixerunt ad alter
trū. Nonne cor nr̄m erat nobis ardens in nra.
cū aperet nobis ſcripturas. Et in deuteronomio.
dn̄s ipse. ignis ſcribit̃ ē̃ conſumens. ⁊ in ezechi
el q̄q; a renib̃ uſq; ad pedes uidet̃ ignis. ⁊ e
loquia dn̄i caſta eloquia argentū igne exa
minatū. probatū ſeptuplū. & multa alia quę
ſi de omīb̃ ſcripturis uoluero replicare plongū
ē. Ergo querim̃ ubi ſit hoc incendū ſalu
tare. Nulli dubium quin in ſacis uoluminib̃.
ex quorꝫ lectione uniuſa hominū uicia pur
gant̃. De eo ū quod ſequit̃ ꝑ ncipū oriſ eorꝫ
q̄m poſſit ad ſcripturas referri. uereor ne ſi
dicere cepim̃. ñ tam interpretari q̄m uim ſcripturis
afferre uideam̃. Lucium oriſ ⁊ comunis elo
quii. ⁊ hoc omīe q̄d loq̄m̃. hebream linguam
qua uet̃ teſtamentum ſcriptū eſt. uniuſa anti
quitas tradidit. Postq̄m ū in fabricatione
turris. offenſam dī linguarꝫ diuiſitas atti
buta ē̃. & ſermonis uarietas in omīs diſperſa ē̃
nationes. Legit̃ & incendū ⁊ incaū oriſ. in
duobꝫ intimadiuit̃ teſtamentis. Quę ęcca dn̄i
ſtare ū muru eſt. cū ꝑ ea dn̄s ipſe diſcatur.
Seraleę uni. & ſeraleę alti. Victorinꝰ in
xii. aploſ interpretatus eſt. nos poſſim̃ ⁊ xii.
lapides altaris quos ferrū ñ tetigit. ⁊ xii.
gemmas ex quib̃ ſacdotis insignie construc
tū eſt accipe. quos ⁊ ezechiel memorat. & in
apocalypſis ñ tacet. Quorꝫ q̄d uerū ſit